

Kommenteret høringsoversigt

Kommenteret høringsoversigt om udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og udkast til følgelovgivning.

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser har den 29. oktober 2012 sendt ovennævnte udkast til lovforslag i høring blandt relevante institutioner og organisationer. Herudover har høringen været offentliggjort på Høringsportalen.

Ved høringsfristens udløb den 3. december 2012 var der indkommet 62 høringsvar. Efterfølgende er der tilkommet yderligere 6 høringsvar.

I dette notat er der givet et kort resumé af de væsentligste bemærkninger til lovforslaget.

Overordnede bemærkninger til lovforslagene

Lovforslaget modtages generelt positivt. Det hilses velkomment, at der indføres institutionsakkreditering i stedet for uddannelsesakkreditering. Det anføres fra flere sider, at det er glædeligt, at der fremlægges en model for institutionsakkreditering, som flytter fokus mod en mere helhedsorienteret vurdering af uddannelsesinstitutionernes sikring og udvikling af uddannelsernes kvalitet, ligesom det fremhæves som positivt, at der etableres et fælles grundlag for hele den sammenhængende videregående uddannelsessektor.

Høringsvarene udtrykker generelt tilfredshed med lovforslagets intentioner om afbureaukratisering, men efterlyser samtidig mere håndfaste tilkendegivelser om reduktion af de administrative omkostninger ved akkreditering.

Ministeren oplyser, at ændringen fra op til 40 årlige turnusakkrediteringer på én institution til én institutionsakkreditering hvert sjette år er reel afbureaukratisering. De almindelige bemærkninger suppleres med mere håndfaste tilkendegivelser af intentionerne om afbureaukratisering både på sektorniveau og på den enkelte institution. Bemærkningen imødekommes, jf. nr. 1 i ændringer til lovforslaget.

Ministeren oplyser, at der ikke er indkommet bemærkninger til udkastet til justering af følgelovgivning. Udkastet justeres dog, jf. nedenfor, så det fremgår, at økonomisk screening fastholdes i lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser for så vidt angår de erhvervsrettede videregående uddannelsers udbud af uddannelser i udlandet.

Bemærkninger til lovforslagets forslag om indførelse af institutionsakkreditering

Finanssektorens Arbejdsgiverforening og *Danske Regioner* påpeger vigtigheden af, at institutionerne, som en del af kvalitetssikringen, løbende inddrager aftagerne.

Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser peger på nødvendigheden af at inddrage de lokale aktører i afdækningen af institutionens kvalitet.

19. december 2012

**Ministeriet for Forskning,
Innovation og Videregående
Uddannelser**

Slotsholmsgade 10

Post Postboks 2135
1015 København K

Telefon 3392 9700

Telefax 3332 3501

E-post fivu@fivu.dk

Netsted www.fivu.dk

CVR-nr. 1680 5408

Ref.-nr. 12/000955-11

Ministeren oplyser, at der i en bekendtgørelse fastsættes overordnede kriterier, herunder kriterier der indebærer, at institutionerne som led i kvalitetssikringen inddrager aftagerne.

AC og DJØF mener, at der bør fastlægges fælles kvalitetsnormer for studiebelastning, VIP/DVIP ratio m.v. samt, hvilke data der skal belyse relevanskriteriet.

Ministeren oplyser, at det fastholdes, at Akkrediteringsinstitutionen skal udmønte akkrediteringskriterierne i måle- og dokumentationspunkter. Her kan dette fx indarbejdes. Udmøntningen skal ske i dialog med relevante parter.

Danske Socialrådgiverstuderende, Dansk Sygeplejeråd, FTF, Sundhedsstyrelsen og Danske Regioner påpeger vigtigheden af, at den foreslåede model sikrer, at den kliniske/praktiske del af uddannelserne tænkes ind i akkrediteringen.

Danske Regioner fremhæver dog, at de forudsætter, at der ikke bliver tale om en særskilt akkreditering af de dele af uddannelserne, der foregår på sygehusene.

Ministeren oplyser, at det i bemærkningerne skærpes, at institutionernes kvalitetssikringssystemer skal sikre kvaliteten i det samlede uddannelsesforløb, herunder klinisk undervisning og praktik, jf. nr. 2 i ændringer til lovforslaget.

FTF og Danske Socialrådgiverstuderende påpeger, at også Uddannelsesudvalgene bør inddrages i kvalitetssikringssystemet og i udviklingen af eksisterende og nye uddannelser.

Ministeren oplyser, at uddannelsesudvalgenes rolle fremgår af institutionslovgivningen (for erhvervsakademier og professionshøjskoler), og at det ikke vurderes hensigtsmæssigt at detailregulere deres funktion igennem anden lovgivning.

Bemærkninger til lovforslagets forslag om indførelse af prækvalifikation

Danske Universiteter advarer mod, at prækvalifikationen kan blive en administrativ hæmsko for dynamisk udvikling af uddannelser, der tilfredsstiller arbejdsmarkedets skiftende behov.

KU og AU finder, at prækvalifikationen indebærer en begrænsning i universiteternes udbudsret og ikke er i overensstemmelse med intentionerne om øget autonomi til universiteterne.

DI, KL, Danske Regioner, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansrådet, Lederne, Dansk Erhverv, AC, FTF, DJØF, Dansk Sygeplejeråd, Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende, Akkrediteringsudvalget – Studenterbevægelsens Udvalg for Akkreditering, Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser og Det kongelige Akademi for de Skønne Kunster-Akademiraadet tilslutter sig forslaget om prækvalifikation.

Rektorkollegiet for de Kunstneriske og Kulturelle Uddannelse og Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering (Arkitekt-skolen) tilslutter sig også forslaget om prækvalifikation og lægger vægt på, at der

ikke oprettes nye og overlappende uddannelser på bekostning af eksisterende uddannelser inden for det kunstneriske og kulturelle område.

Ministeren oplyser, at forslaget om prækvalifikation fastholdes, og at der stadig lægges vægt på, at nye uddannelser skal udvikles til at dække hidtil udækkede behov.

Danske Erhvervsakademier og Professionshøjskolernes Rektorkollegium anerkender relevansen af prækvalifikation, men fremhæver, at arbejdsbyrden ikke bør overstige den nuværende screening.

Dansk Magisterforening er enig i, at der skal være en form for central godkendelsesprocedure for at hindre ressourcespild, men mener, at det kan opnås ved en mindre omfattende procedure end den foreslåede prækvalifikation.

Ministeren oplyser, at arbejdsbyrden ved prækvalifikationen ikke vil overstige screeningen. Det fastholdes, at institutionerne ved ansøgning om prækvalifikation skal basere sig på det materiale, som institutionen allerede må forventes at have udarbejdet i forbindelse med egen beslutningsproces, herunder fx beskrivelse af uddannelsen og dokumentation for arbejdsmarkedsbehov. Prækvalifikationen tilrettelægges med større gennemsigtighed og samlet set vil arbejdsbyrden knyttet til godkendelse af en ny uddannelse blive mindre, da relevansen ikke også skal vurderes af akkrediteringsinstitutionen i uddannelsesakkrediteringen.

Professionshøjskolernes Rektorkollegium opfordrer til, at der skabes mulighed for forsøgsordninger eller prøvetid, så bevisbyrden ikke altid skal løftes forudgående.

Ministeren oplyser, at der ikke etableres en forsøgsordning for nye uddannelser uden forudgående prækvalifikation. Tilladelse til forsøgsordning eller prøvetid vurderes ikke at være i overensstemmelse med princippet om ligebehandling af alle ansøgere, og vil samtidig være til ulempe for studerende, da der ikke kan gives nogen garanti for, at uddannelsen vil blive endeligt godkendt, når forsøget er afsluttet.

Akkrediteringsrådet og AAU vurderer, at den ministerielle prækvalifikation er udtryk for en uhensigtsmæssig arbejdsdeling og foreslår, at Akkrediteringsrådet i stedet får til opgave at foretage uafhængig, faglig helhedsvurdering af behovet for nye uddannelser.

Prækvalifikationen skal sikre, at de ressourcer, som samfundet anvender på videregående uddannelser, anvendes så hensigtsmæssigt som muligt. *Ministeren* oplyser, at afgørelsen om prækvalifikation fastholdes hos ministeren, da det er et politisk ansvar at sikre en samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk hensigtsmæssig udvikling. Der vil dog blive etableret et rådgivende udvalg, som vurderer ansøgninger om prækvalifikation og rådgiver om principielle spørgsmål knyttet hertil, jf. nr. 3 i ændringer til lovforslaget.

Dublinger og flytninger

Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser lægger vægt på, at prækvalifikationen også omfatter flytninger af eksisterende udbud inden for samme uddannelsesinstitution.

SDU ser det som en klar udfordring og en skærpelse i forhold til eksisterende praksis, at dublinger og flytninger af eksisterende udbud også omfattes af prækvalifikation.

Professionshøjskolernes Rektorkollegium advarer kraftigt mod, at prækvalificeringen også omfatter flytning af uddannelsesudbud inden for samme institution, og foreslår, at det kun skal omfatte flytning til anden region, ikke til anden by inden for regionen.

Ministeren oplyser at forslaget om, at flytninger og dublinger skal omfattes af prækvalifikationen, fastholdes, således at det i alle tilfælde kræver ministerens godkendelse at oprette nye udbud med selvstændigt optag. Godkendte udbud af erhvervsrettede videregående uddannelser kan i dag flyttes og dubleres inden for institutionens vedtægtsbestemte dækningsområde uden obligatorisk screening eller akkreditering. Det begrænser ministerens mulighed for at dæmpe en uhenigtsmæssig konkurrence i områder, hvor dækningsområderne grænser op til hinanden eller overlapper, hvilket der er eksempler på i dag.

Ministeriet for Forskning,
Innovation og Videregående
Uddannelser

Ministeren oplyser dog, at lovbemærkningerne om, at ministeren i særlige tilfælde i overgangsperioden kan undtage et prækvalificeret udbud fra efterfølgende uddannelsesakkreditering udvides. Der fastsættes således klare retningslinjer for, hvornår et tilsagn i prækvalifikationen til en flytning eller dublering er tilstrækkeligt, jf. nr. 4 i ændringer til lovforslaget.

Supplerende faglig rådgivning

SDU, Rektorkollegiet for de Kunstneriske og Kulturelle Uddannelser, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering (Arkitektskolen) og Lærerstudendes Landskreds foreslår, at ministeriet pålægges at indhente faglig rådgivning ved hver prækvalifikation.

Danske Arkitektvirksomheder foreslår, at ordlyden i § 18, stk. 2, ændres, så det fremgår, at der vil blive indhentet supplerende faglig rådgivning, hvor det har faglig relevans.

Ministeren oplyser, at det fastholdes som en "kan"-mulighed. I lovbemærkningerne gøres dog opmærksom på, at ministeren ved tvivlstilfælde i udstrakt grad vil inddrage interessenterne jf. nr. 5 i ændringer til lovforslaget. En egentlig pligt til altid at indhente faglig rådgivning ville forlænge sagsbehandlingstiden væsentligt.

Kriterier og dokumentation

AAU, DTU, SDU, CBS, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering (Arkitektskolen) og Ingeniørforeningen i Danmark anbefaler, at prækvalifikationen baserer sig på få, transparente og let operationaliserbare kriterier.

LO, FTF, Rektorkollegiet for de Kunstneriske og Kulturelle Uddannelse, Det Kongelige Akademi for de Skønne Kunster – Akademiraadet og Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering (Arkitekt-skolen) påpeger eksplicit, at prækvalifikationen og den efterfølgende godkendelse skal foretages af ministeren.

Dansk Erhverv, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansrådet og Lederne forventer, at arbejdsmarkedsrelevans bliver vægtet højt, og at der fastsættes kriterier, der understøtter sammenhængen i uddannelsessystemet.

Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser lægger vægt på lovforslagets formulering af, at kompetencebehov både kan være behov i eksisterende erhverv eller videnområder og behov for udvikling inden for nye erhverv og videnområder.

Ministeren oplyser, at der fastsættes 2-3 kriterier, der adresserer behov (arbejds-markedsbehov, samfundsmæssige behov og udviklingsbehov), relevans (at uddannelsen opfylder de påviste behov) og sammenhæng i uddannelsessystemet (adgang, videreuddannelsesmuligheder, geografisk dækning, praktikaftaler).

SDU og DTU peger på, at dokumentationskravet ved prækvalifikation skal være væsentligt mindre end ved uddannelsesakkreditering.

Ministeren oplyser, at det fastholdes, at prækvalifikationen alene omfatter vurdering af forhold, der underbygger de fastsatte kriterier. Prækvalifikationen er således en meget mindre omfattende proces end uddannelsesakkrediteringen, der også omfatter tilrettelæggelse, kvalitetssikring mv.

AAU og CBS bemærker, at det er afgørende, at prækvalificeringen ikke gentager de kvalifikationskrav, der er opfyldt af institutionsakkrediteringen.

Ministeren oplyser, at det fastholdes, at der ved institutionsakkreditering sker en vurdering af institutionens interne kvalitetssikring på systemniveau, herunder kvalitetspolitik og -strategi, der også skal omfatte udvikling af nye uddannelser. Prækvalifikationen er i modsætning hertil en konkret vurdering af de enkelte forslag i et samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk perspektiv.

Det Frie Forskningsråd efterlyser et kriterium, der skal sikre, at vurdering af uddannelsernes videngrundlag, herunder forskningsbaseret undervisning, inddrages allerede i prækvalifikationen.

Ministeren oplyser, at bemærkningen ikke imødekommes. Videngrundlag vil i overgangsperioden fortsat blive vurderet i uddannelsesakkrediteringen, men hører i øvrigt under institutionernes interne kvalitetssikring, som kontrolleres i institutionsakkrediteringen.

Prækvalifikation af uddannelser i udlandet

Danske Universiteter, SDU og AAU anfører, at prækvalifikation kan blive en hæmsko for internationale samarbejder. *Danske Universiteter* opfordrer til, at disse uddannelser undtages fra prækvalifikation.

Ministeren oplyser, at prækvalifikationen fastholdes af uddannelser, der foregår helt eller delvist i udlandet, så længe der er statslige midler forbundet hermed. Det skal ikke være muligt at omgå et eventuelt ”nej” i prækvalifikationen ved at indlægge et frivilligt eller obligatoriske forløb i uddannelsen, for eksempel et udbud i Sønderborg skal prækvalificeres, men et udbud i Sønderborg med en del af uddannelsen i Flensborg skal ikke.

Danske Universiteter, KU, AU, SDU, RUC, AAU, DTU, DI, Ingeniørforeningen i Danmark, Danmarks Forskningspolitiske Råd og Akademiet for de Tekniske Videnskaber gør opmærksom på, at det er for snævert alene at se på det danske arbejdsmarked.

Ministeren oplyser, at der i bemærkningerne gøres opmærksom på, at der ved prækvalifikationen også tages hensyn til det internationale arbejdsmarked, jf. nr. 6 i ændringer til lovforslaget.

Dansk Magisterforening finder det problematisk, at der ikke stilles krav til de økonomiske dispositioner på en dansk uddannelsesinstitution, der vil oprette en uddannelse i udlandet.

Ministeren oplyser, at det fastholdes, at der ikke på dette punkt med det nye akkrediteringssystem ændres i de gældende uddannelseslove. For universiteternes vedkommende – universitetsloven (ingen krav til økonomi), og for de erhvervsrettede uddannelser – lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser (økonomisk screening).

Bemærkninger til lovforslagets forslag om indførelse af gennemgang af uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer

Lærerstuderendes Landskreds, FTF, Danske Universiteter, universiteterne og Akkrediteringsudvalget – Studenterbevægelsens udvalg for Akkreditering påpeger, at det bør præciseres, hvilke kvalitetsmæssige udfordringer, der henføres til, og hvordan de identificeres.

Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering opfordrer til præcisering af kriterierne for udtagning af uddannelser til gennemgang.

Professionshøjskolernes Rektorkollegium og Københavns Universitet påpeger, at der er behov for en afklaring af kriterierne for, hvorledes centrale aktører kan anmode om at få udtaget en uddannelse til gennemgang. Herunder ønskes definition af, hvem der udgør centrale aktører og generel transparens om baggrund og præmisser for at iværksætte en gennemgang.

AC foreslår, at systematisk overledighed over en årrække gøres til indikator for en ikke-velfungerende uddannelse, mens det ikke anbefales at gøre frafald til en indikator.

Dansk Erhverv påpeger, at instrumentet bør bruges med måde, så det ikke bliver udvandet.

DJØF finder det afgørende, at de erhvervsmæssige relevanskriterier for udvælgelse af uddannelser til gennemgang reflekterer de forskellige hensyn, der er og bør være til uddannelsernes indhold og således ikke defineres for snævert eller kortsigtet.

LO påpeger, at paragraffen alene omtaler ministeriet som initiativtager til en særlig gennemgang, mens bemærkningerne giver studerende, arbejdsmarkedsorganisationer mv. mulighed for at pege på problemuddannelser.

Københavns Universitet og *DTU* finder bestemmelsen overflødig, da den er i modstrid med konceptet for institutionsakkreditering.

Syddansk Universitet og *DTU* finder det nødvendigt at påpege, at bestemmelsen ikke bør vurdere kvaliteten af uddannelser, der helt eller delvist udbydes i udlandet, på baggrund af snævre, nationalt orienterede kriterier.

DTU ønsker en definition af begreberne ”gennemgang” og ”formodede behov.”

Danske Erhvervsakademier udtrykker bekymring for hensigtsmæssigheden af, at arbejdsmarkedets parter skal have mulighed for at anmode om at få udtaget en bestemt uddannelse, da de har alle muligheder for at præge uddannelserne på forskellig vis i erhvervsakademiernes lokale uddannelsesudvalg.

Ministeren oplyser, at institutionerne inddrages i den konkrete udmøntning af kriterier og proces for udvælgelse, og at bestemmelsens forventede omfang skal ses på baggrund af den grundlæggende forudsætning, at institutionsakkrediterede institutioner som altovervejende hovedregel selv er i stand til at sikre uddannelsernes kvalitet og relevans.

Akkrediteringsrådet ønsker mandat til konsekvent opfølgning på de uddannelser, som har særlige udfordringer.

Ministeren oplyser, at det fastholdes, at det er ministeren, der iværksætter gennemgange og ikke alene Akkrediteringsrådet, da Akkrediteringsrådet i § 21 skal påse, at uddannelser eller institutioner fortsat opfylder akkrediteringskriterierne i løbet af en akkrediteringsperiode.

Akkrediteringsudvalget – Studenterbevægelsens udvalg for Akkreditering opfordrer til, at det fremgår tydeligere af selve lovteksten, at de studerende kan anmode om gennemgang af en uddannelse.

Ministeren oplyser, at bemærkningerne imødekommes, og indarbejdes på bekendtgørelsesniveau.

Øvrige bemærkninger til lovforslaget

Overgangen mellem de to systemer

RUC finder det vigtigt, at overgangen mellem de to systemer kommer til at fremstå tydelig.

ACE Denmark finder, at der er behov for overgangsregler mellem de to systemer.

Ministeren oplyser, at de i bemærkningerne indeholdte kommentarer om overgangsregler udbygges, så det tydeligt fremgår, at alle ansøgninger indsendt til og med 1. juli 2013 behandles efter det nu gældende regelsæt, jf. nr. 7 i ændringer til lovforslaget.

Ministeren oplyser videre, at det med lovens ikrafttrædelse vil være nødvendigt at udpege et nyt Akkrediteringsråd, jf. nr. 8 i ændringer til lovforslaget, som følge af ændret sammensætning af rådet.

Private uddannelser

Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Dansk Bibel-Institut, Menighedsfakultetet og Dalberg Group så gerne, at også privat finansierede uddannelser og uddannelsesinstitutioner blev omfattet af loven.

Menighedsfakultetet omtaler desuden SU-mulighed.

Dalberg Group nævner muligheden for, at de studerende medbringer taxameter-tilskud.

Ministeren oplyser, at det på det foreliggende grundlag ikke er klart, hvilke konsekvenser det ville kunne have at lade private uddannelser i Danmark være omfattet af det fremtidige akkrediteringssystem. En akkreditering af private uddannelser rejser en række spørgsmål i forhold til SU-godkendelse og efterfølgende tilsynsforpligtelser for ministeriet for eksempel i forhold til de studerendes retsstilling mv. I andre lande hvor private uddannelser er omfattet af akkreditering gælder der andre forhold netop i relation til offentligt tilsyn mv.. Regeringen har derfor aftalt med partierne bag lovforslaget, at der i 2013 gennemføres et udredningsarbejde herom.

Akkrediteringsrådets sammensætning

DTU mener, at uddannelsesinstitutionerne burde have de samme indstillingsretigheder som de studerende, så 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra institutionerne og deres interesseorganisationer.

Ministeren oplyser, at det fastholdes, at ministeren rådfører sig med relevante organisationer i forhold til alle de 6 pladser, som ministeren udpeger til.

Advokatrådet finder, at det bør overvejes at lade indstillingsretten direkte fremgå af lovteksten.

Ministeren oplyser, at indstillingsretten bibeholdes i lovbemærkningerne, da der ikke på forhånd ønskes en binding/negativ afgrænsning af, hvem der kan bidrage til indstillingerne.

Designskolen Kolding finder det vigtigt, at der i Akkrediteringsrådet er kompetencer med indseende i de kunstneriske designuddannelser.

Dansk Erhverv finder, at det bør være en forudsætning, at mindst 2 af Akkrediteringsrådets medlemmer har direkte og konkret viden om aftagernes kompetencebehov, og at minimum det ene medlem bør være ansat i en privat virksomhed.

KL finder, at det skal fremgå, at arbejdsgiverorganisationerne skal høres ved udpegning af Akkrediteringsrådets medlemmer.

AC og Dansk Magisterforening finder, at der skal reserveres plads i Akkrediteringsrådet til medlemmer med en undervisningsmæssig baggrund og erfaring.

Danmarks Forskningspolitiske Råd finder, at tung faglig kapacitet bør dominere akkrediteringsrådet.

De Erhvervsøkonomiske Censorformandskaber foreslår, at censorinstitutionerne repræsenteres i Akkrediteringsrådet.

Ministeren oplyser, at det i bemærkningerne til bestemmelsen tydeliggøres, at Akkrediteringsrådet videnmæssigt skal kunne dække alle de videregående uddannelser, som udbydes på de af loven omfattede institutioner, og at der også skal være indsigt i aftagernes behov. Der bør dog ikke i lovbemærkningerne lægges så faste bindinger på, hvem der skal/kan sidde i Akkrediteringsrådet, herunder reservation af pladser til bestemte kompetencer, at ministerens udpegningsret bliver illusorisk, jf. nr. 9 i ændringer til lovforslaget.

**Ministeriet for Forskning,
Innovation og Videregående
Uddannelser**

Lærerstuderendes Landskreds finder, at de to pladser bør øremærkes til professionshøjskolesektoren og universiteterne.

Ministeren oplyser, at det fastholdes i bemærkningerne, at der skal tages hensyn til, at de forskellige uddannelsestyper skal søges repræsenteret. Dette uddybes med, at de skal søges repræsenteret samtidig, jf. nr. 10 i ændringer til lovforslaget.

På baggrund af høringssvarene foretages følgende ændringer i lovforslaget

1. De almindelige bemærkninger suppleres med mere håndfaste tilkendegivelser af intentionerne om afbureaukratisering både på sektorniveau og på den enkelte institution.
2. De almindelige bemærkninger skærpes, så det tydeligt fremgår, at institutionernes kvalitetssikringssystemer skal sikre kvaliteten i det samlede uddannelsesforløb, herunder klinisk undervisning og praktik.
3. Der etableres et rådgivende udvalg, som vurderer ansøgninger om prækvalifikation og rådgiver om principielle spørgsmål knyttet hertil. Dette sættes ind i lovteksten.
4. Lovbemærkningerne om, at ministeren i særlige tilfælde i overgangsperioden kan undtage et prækvalificeret udbud fra efterfølgende uddannelsesak-kreditering udvides. Der fastsættes således klare retningslinjer for, hvornår et tilsagn i prækvalifikationen til en flytning eller dublering er tilstrækkeligt.
5. I lovbemærkningerne om prækvalifikation gøres opmærksom på, at ministeren ved tvivlstilfælde i udstrakt grad vil inddrage interessenterne.
6. I bemærkningerne gøres opmærksom på, at der ved prækvalifikationen af uddannelser, der udbydes helt eller delvist i udlandet også tages hensyn til det internationale arbejdsmarked.
7. De i bemærkningerne indeholdte kommentarer om overgangsregler udbygges, så det tydeligt fremgår, at alle ansøgninger indsendt til og med 1. juli 2013 behandles efter det nu gældende regelsæt.
8. Med lovens ikrafttrædelse vil det være nødvendigt at udpege et nyt Akkrediteringsråd, som følge af ændret sammensætning af rådet.
9. Det tydeliggøres i bemærkningerne, at Akkrediteringsrådet videnskabeligt skal kunne dække alle de videregående uddannelser, som udbydes på de af loven omfattede institutioner, og at der også skal være indsigt i aftagernes behov. Der bør dog ikke i lovbemærkningerne lægges så faste bindinger på, hvem der skal/kan sidde i Akkrediteringsrådet, herunder reservation af pladser til bestemte kompetencer, at ministerens udpegningsret bliver illusorisk.
10. Bemærkningerne udbygges, så det fremgår, at de forskellige uddannelsesstyper skal søges repræsenteret samtidig i Akkrediteringsrådet.

Ministeriet for Forskning,
Innovation og Videregående
Uddannelser

Herudover foretages lovtekniske ændringer.